

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 215/2025
17.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Јасмине Стаменковић и Татјане Ђурица, чланова већа, у парници по тужби тужиоца АД „Житопродукт“ – у стечају Зрењанин, чији је пуномоћник Славко Радосављевић, адвокат из ..., против туженог „Електродистрибуција Србије“ д.о.о. Београд, чији је пуномоћник Миленко Радованов, адвокат из ... и умешача на страни туженог Компанија „Дунав Осигурање“ а.д.о. Београд, ГФО Зрењанин, ради накнаде штете, вредност предмета спора 2.064.008,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4259/24 од 16.01.2025. године, у седници одржаној дана 17.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца АД „Житопродукт“ – у стечају Зрењанин, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4259/24 од 16.01.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 4259/24 од 16.01.2025. године, у ставу првом изреке, преиначена је пресуда Привредног суда у Зрењанину П 56/23 од 18.06.2024. године и пресуђено тако што је одбијен тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу плати 2.064.008,00 динара са законском затезном каматом почев од 10.06.2017. године до исплате; обавезан тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка плати 790.097,03 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате и обавезан тужилац да умешачу накнади трошкове парничног поступка од 75.240,00 динара. У ставу другом изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове другостепеног поступка од 199.980,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију. У одговору на ревизију тужени је оспорио ревизијске наводе тужиоца, а трошкове поводом састава одговора на ревизију је тражио и определио.

Испитујући дозвољеност ревизије у складу са одредбом члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...10/23-други закон), Врховни суд је утврдио да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужилац је тужбу поднео 29.01.2019. године. Вредност предмета спора је 2.064.008,00 динара, а што представља динарску противвредност износа од 17.418,67 евра обрачунато по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да су у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности, спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. наведеног закона даље је прописано да у споровима мале вредности, против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

У конкретном случају ради се о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку због чега, изјављена ревизија према одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, није дозвољена.

Без утицаја на дозвољеност ревизије је то што је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев, из разлога што ревизија у споровима мале вредности законом искључена као ванредни правни лек, па се у конкретном случају не може применити одредба члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Из изложеног, Врховни суд је применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучио као у ставу првом изреке ове одлуке.

На основу овлашћења из члана 165. став 1. ЗПП у ставу другом изреке ове одлуке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова на име састава одговора на ревизију јер се не ради о трошковима потребним ради вођења парнице сагласно члану 154. ЗПП.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**